

Arrest

nr. 135 732 van 22 december 2014
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Iraakse nationaliteit te zijn, op 20 november 2014 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 31 oktober 2014.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 4 december 2014 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 19 december 2014.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken K. DECLERCK.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat M. LECOMPTE en van attaché L. DECROOS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoeker kwam volgens zijn verklaringen op 28 september 2009 het Rijk binnen. Op 31 oktober 2014 nam de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen de beslissing tot weigering van inoverwegingname van een meervoudige asielaanvraag.

De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

Volgens uw verklaringen bent u een Iraaks staatsburger van Arabische afkomst. U bent een sjiïet van geloofsovertuiging. U bent geboren in de provincie Nasseriya maar woonde sinds uw kindertijd in het dorp al Alwan in de provincie Basra in Zuid-Irak. Op 11 september 2009 bent u uit Irak vertrokken. Op 28 september 2009 kwam u in België aan. De dag erna vroeg u asiel aan. U verklaarde dat u en uw familie in Irak sinds juni 2007 problemen kenden met onbekenden die jullie afpersten en bedreigden. Uw

broer Amran werd in juni 2007 ontvoerd. Zijn ontvoerders eisten 50.000 \$ losgeld. Uw familie kon dat bedrag niet betalen. Sindsdien vernamen jullie niets meer over Amran. In juli 2009 werd uw broer Ali ontvoerd. Nadat uw vader 20.000 \$ had betaald werd hij vrijgelaten. Rond 13 augustus 2009 werd u door onbekenden opgebeld. Ze eisten 50.000 \$ van u. U vertelde uw belagers dat u dit niet kon betalen. Eind augustus 2009 merkte u vanuit uw bulldozer een verdachte controlepost op. U liet uw bulldozer achter en vluchtte in een nabijgelegen bos. Tijdens uw vlucht werd u beschoten. Op 3 september 2009 werd één van uw voertuigen in brand gestoken. U werd diezelfde dag opnieuw gebeld met de eis om 50.000 \$ te betalen. Op 10 september 2009 werd u een laatste maal gebeld met dezelfde eis. Indien u niet betaalde zou u de volgende dag de dood vinden. Die nacht verliet u uw dorp al-Alwan en reisde u via Zakho, in Noord-Irak, naar Turkije. Na uw vertrek zouden onbekenden uw vrienden en uw moeder gebeld hebben met de vraag naar uw verblijfplaats. In december 2009 vielen vier gemaskerde mannen uw ouderlijke huis in al-Alwan binnen. Ze sloegen uw vader, bedreigden uw familie en vroegen naar u. Uw familie zou daarop naar Al-Zubair verhuisd zijn en sindsdien geen problemen meer ondervinden.

Op 7 september 2010 nam het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en Staatlozen (CGVS) een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (RVV) bevestigde op 12 april 2012 de beslissing van het CGVS na een cassatieberoep bij de Raad van State (RvS).

Zonder België te hebben verlaten diende u een tweede, derde, vierde, vijfde en zesde asielaanvraag in op respectievelijk 25 april 2012, 8 mei 2012, 23 januari 2013, 1 juli 2013 en 5 augustus 2013. In al deze asielaanvragen werd een weigering tot inoverwegingname genomen door de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ) (bijlage 13quater);

Op 24 september 2013 vroeg u voor de zevende keer asiel aan. U verwees daarbij naar de problemen die u uiteenzette in uw eerste asielaanvraag. U verklaarde ook dat u gehoord had dat 'Irakezen tegenwoordig erkend worden' en dat u niet verder kon zonder documenten. U legde geen nieuwe documenten neer om uw zevende asielaanvraag te ondersteunen.

Op 6 november 2013 nam het CGVS een beslissing tot weigering van inoverwegingname van uw zevende asielaanvraag.

Zonder België te hebben verlaten vroeg u op 10 december 2013 een achtste keer asiel aan. U beriep zich op dezelfde problemen die u uiteenzette in uw eerste asielaanvraag. U legde geen nieuwe documenten neer. U verklaarde dat u nog steeds vreesde vermoord te worden bij een terugkeer naar Irak.

Op 21 januari 2014 nam het CGVS een beslissing tot weigering van inoverwegingname van uw achtste asielaanvraag.

U keerde niet terug naar uw land van herkomst en vroeg op 8 mei 2014 een negende keer asiel aan in België. U baseerde zich hierbij opnieuw op dezelfde problemen die u uiteenzette in uw eerste asielaanvraag. U legde geen nieuwe documenten voor. U verklaarde dat u nog steeds vreesde vermoord te worden bij een terugkeer naar Irak.

Op 6 juni 2014 besliste het CGVS uw asielaanvraag niet in overweging te nemen.

U verliet België niet en diende op 3 september 2014 een tiende asielaanvraag in bij de Belgische asielinstanties. U baseert zich hierbij op dezelfde vluchtmotieven die u aanhaalde bij uw eerste asielaanvraag. Ter staving van uw tiende asielaanvraag legt u volgende originele documenten voor: uw identiteitskaart (dd. 13/11/2007), uw nationaliteitsbewijs, een brief van uw advocaat (dd. 2/09/2014), een document (dd. 27/12/2009) van de politie van al-Midaina betreffende de inval van december 2009 waarbij uw vader geslagen werd en een medisch attest (dd. 26/12/2009) betreffende de verwondingen die uw vader opliep bij deze inval. U legt tevens kopieën voor van de eigendomsakte van de graafmachine van uw vader en een bundel artikels over Irak afkomstig van de UNHCR en de OSAC.

B. Motivering

Na onderzoek van alle stukken aanwezig in uw administratief dossier, dient vastgesteld te worden dat uw asielaanvraag niet in overweging genomen kan worden.

In overeenstemming met artikel 57/6/2, eerste lid van de Vreemdelingenwet, onderzoekt de commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen in geval van een meervoudige asielaanvraag bij voorrang of er nieuwe elementen aan de orde zijn, of door de asielzoeker zijn voorgelegd, die de kans aanzienlijk groter maken dat de asielzoeker voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt. Bij gebrek aan dergelijke elementen, neemt de commissaris-generaal het asielverzoek niet in overweging.

In voorliggend geval moet worden vastgesteld dat u zich bij uw huidige asielaanvraag opnieuw baseert op de asielmotieven die u aanhaalde bij uw vorige asielaanvragen. In dit verband dient te worden opgemerkt dat uw eerste asielaanvraag door het CGVS werd afgesloten met een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. De door u voorgehouden problemen werden ongeloofwaardig en ongegrond bevonden. De veiligheidssituatie in uw regio van herkomst, in casu de provincie Basra in Zuid-Irak, was verder niet van die aard dat er voor

burgers een reëel risico op ernstige schade bestond in de zin van art. 48/4, § 2, c van de Vreemdelingenwet. Deze beslissing werd in beroep bevestigd door de RVV. Hierbij dient nog te worden opgemerkt dat u in het kader van deze beroepsprocedure nog een originele overlijdensakte van uw broer Amran voorlegde. De Raad oordeelde echter dat deze overlijdensakte de geloofwaardigheid van uw asielaanvraag nog verder ondermijnende aangezien de inhoud van deze overlijdensakte niet strookte met uw verklaringen. U ging niet in cassatieberoep tegen deze beslissing.

Uw tweede, derde, vierde, vijfde en zesde asielaanvraag werden niet in overweging genomen door de DVZ aangezien u geen nieuwe elementen aanbracht of omdat u zich enkel in algemene bewoordingen uitliet over de situatie in Irak zonder daarbij aan te tonen dat u daarom niet zou kunnen terugkeren naar Irak. U ging niet in beroep tegen deze opeenvolgende beslissingen.

Uw zevende asielaanvraag werd niet in overweging genomen door het CGVS aangezien u louter bijkomende verklaringen aanhaalde die volledig in het verlengde lagen van iets dat op geen enkele wijze als aangetoond kon worden beschouwd en aldus niet van die aard waren om de vastgestelde ongeloofwaardigheid en ongegrondheid op te heffen. Uw bijkomende verklaringen over Irakezen die erkend werden en over uw precarie verblijfssituatie in België konden evenmin beschouwd worden als een nieuw element dat de kans aanzienlijk groter maakte dat u in aanmerking kwam voor internationale bescherming aangezien er het kader van een asielerzoek een individueel onderzoek dient te worden gevoerd naar een mogelijk bestaan van een vrees of een reëel risico in het land van herkomst. U ging niet in beroep tegen deze beslissing. Het standpunt van het CGVS inzake de situatie in Basra in Zuid-Irak was onveranderd gebleven.

Uw achtste asielaanvraag werd niet in overweging genomen door het CGVS aangezien er uit het administratief dossier bleek dat u naar aanleiding van uw achtste asielaanvraag geen bijkomende inhoudelijke verklaringen afgelegde en evenmin nieuwe documenten of bewijsstukken aangebracht die betrekking hadden op uw asielerzoek. U beperkte zich integendeel louter tot een verwijzing naar asielmotieven die u in het verleden had uiteengezet, namelijk het feit dat u, via uw familie, bedreigd zou worden en vreesde vermoord te worden door milities. Betreffende de situatie in de provincie Basra in Zuid-Irak was het standpunt van het CGVS sinds de niet in overwegingname van uw achtste asielaanvraag (24 januari 2014) ongewijzigd gebleven. U ging niet in beroep tegen deze beslissing.

Uw negende asielaanvraag werd om dezelfde redenen niet in overweging genomen door het CGVS. U ging nu wel in beroep tegen deze beslissing. De Raad trad het CGVS echter bij in haar besluit dat u in het kader van uw negende asielaanvraag geen nieuw elementen had aangebracht die de kans aanzienlijk groter maakte dat u voor internationale bescherming in aanmerking kwam. U ging niet in beroep tegen deze beslissing.

Bijgevolg resten er u géén beroepsmogelijkheden meer met betrekking tot uw vorige asielaanvragen en staat de beoordeling ervan vast, behoudens voor zover er, wat u betreft, kan worden vastgesteld dat er een nieuw element aanwezig is in de zin van artikel 57/6/2 van de Vreemdelingenwet, dat de kans aanzienlijk vergroot dat u voor internationale bescherming in aanmerking komt.

Echter, in onderhavig geval is er geen dergelijk element in uw dossier voorhanden.

Uit het administratief dossier blijkt dat u zich eens te meer beroept op de ongeloofwaardig en ongegrond bevonden vluchtmotieven die u reeds aanhaalde bij uw eerste asielaanvraag. De identiteitskaart, het nationaliteitsbewijs en de eigendomsakte van de graafmachine heeft u reeds voorgelegd bij uw vorige asielaanvragen en doen geen enkele uitspraak over de door u ingeroepen vluchtmotieven. Het document van de politie en het medisch attest hebben louter betrekking op een voorgehouden gebeurtenis die na uw vertrek uit Irak zou hebben plaatsgevonden en die volledig voortvloeide uit beweerde problemen die op hun beurt ongeloofwaardig en ongegrond werden bevonden. Dient nog te worden opgemerkt dat alle Iraakse documenten op eenvoudig wijze illegaal kunnen worden verkregen. De bundel artikels die u voorlegt leggen geen verband met uw persoonlijke situatie en tonen evenmin aan dat de algemene situatie van die aard is om een beschermingsstatus te wettigen. De brief van uw advocaat kan evenmin worden beschouwd als een nieuw element dat de kans aanzienlijk vergroot dat u in aanmerking komt voor internationale bescherming. Allereerst betreft het hier een document dat afkomstig is van een partij die bezwaarlijk als neutraal of onpartijdig kan worden beschouwd. Vervolgens moet er worden vastgesteld dat het bezwaar tegen een soenitische tolk of een bepaalde dossierbehandelaar hoogst voorbarig genoemd mag worden aangezien de brief dateert van 2 september 2014 en u pas de volgende dag asiel aanvroeg. U maakt zelf overigens geen enkele melding van problemen die zich zouden hebben voorgedaan tijdens uw interview bij de DVZ in het kader van uw huidige asielaanvraag. De opmerkingen in de brief met betrekking tot de terugkerende Iraakse vluchtelingen kunnen niet leiden tot de conclusie dat de situatie in uw regio van herkomst van die aard is dat burgers er louter door hun aanwezigheid een reëel risico zouden lopen op ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming. De opmerkingen in de brief met betrekking tot de activiteiten van ISIS ('Islamitische Staat') en de gevolgen daarvan kunnen evenmin leiden tot die conclusie. De opmerking dat u door uw lange afwezigheid en uw verwestering niet naar

Irak kunt terugkeren is louter een blote bewering van uw eigen raadsman en kan bijgevolg evenmin beschouwd worden als een nieuw element dat de kans aanzienlijk groter maakt dat u in aanmerking komt voor internationale bescherming. De informatie waarop het CGVS zich baseert is toegevoegd aan het administratief dossier.

Naast de erkenning van de vluchtelingenstatus, kan aan een asielzoeker ook de subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer de mate van willekeurig geweld in het aan de gang zijnde gewapend conflict in het land van herkomst dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de vreemdelingenwet.

Uit een grondige analyse van de veiligheidssituatie door CEDOCA blijkt weliswaar dat de veiligheidssituatie in Irak sinds het voorjaar van 2013 verslechterd is, doch anderzijds blijkt dat de toename in geweld- en terreurdaden geconcentreerd is in een aantal Centraal-Iraakse provincies, waarbij vooral de Iraakse grootsteden worden getroffen. Daarenboven blijkt dat het grondoffensief dat IS/ISIL/ISIS sinds juni 2014 in Irak voert hoofdzakelijk gesitueerd is in Centraal-Irak. De militaire successen die de organisatie boekte, herschiepen de Centraal-Iraakse provincies Nineveh, Salah-Din, Diyala en Anbar tot oorlogsgebied, waarbij militanten van IS/ISIL/ISIS, strijders van stammenmilities, militairen van het Iraakse leger, peshmerga's en leden van sjjiitische milities elkaar bekampen om de controle van het grondgebied. Ook in het westen van de provincie Kirkuk en in het noorden van de provincie Babil speelt zich een gelijkaardige strijd af. Uit dezelfde informatie blijkt echter dat de overwegend sjjiitische Zuid-Iraakse provincies Najaf, Kerbala, Basra, Wassit, Qadisiya, Thi-Qar, Missan en al-Muthanna gespaard bleven van directe confrontaties tussen het Iraakse leger en IS/ISIL/ISIS. Het geweld in deze regio beperkt zich hoofdzakelijk tot sporadische terreuraanslagen.

Uit de beschikbare informatie blijkt dat het geweldsniveau, de impact van het terreurgeweld, en de gevolgen van het offensief dat IS/ISIL/ISIS sinds juni 2014 voert regionaal erg verschillend zijn. Deze sterk regionale verschillen typeren het conflict in Irak. Om die redenen dient niet alleen rekening te worden gehouden met de actuele situatie in uw land van herkomst, maar ook met de veiligheidssituatie in het gebied van waar u afkomstig bent. Gezien uw verklaringen met betrekking tot uw herkomst uit Irak, dient in casu de veiligheidssituatie in de provincie Basra te worden beoordeeld. Uit de beschikbare informatie blijkt dat de veiligheidssituatie in de provincie Basra gedurende de afgelopen jaren markant verbeterde. Naarmate IS/ISIL/ISIS haar terreurcampagne tegen sjjiitische doelwitten in Bagdad in 2013 opvoerde werden in Basra een aantal geweldfeiten gepleegd tegen de soennitische minderheid in de stad. De provincie werd echter niet rechtstreeks getroffen door het offensief dat IS/ISIL/ISIS in juni 2014 inzette. Directe confrontaties tussen militanten van IS/ISIL/ISIS en het Iraakse leger bleven uit. Wel deden zich enkele kleinschalige aanslagen voor in de stad Basra, waarbij het aantal burgerdoden beperkt is gebleven.

In de periode 2013-2014 werden in de heilige stad Kerbala een beperkt aantal aanslagen op sjjiitische doelwitten gepleegd. Het aantal burgerslachtoffers hierbij bleef beperkt. De veiligheidsmaatregelen in Kerbala werden in de loop van 2013 en 2014 herhaaldelijk opgedreven en het Iraakse leger werd er door vrijwilligers versterkt. Er vonden in de regio evenwel geen grootschalige confrontaties plaats tussen militanten van IS/ISIL/ISIS en het Iraakse leger. Aanslagen in de provincie Kerbala zijn uitzonderlijk en zijn doorgaans kleinschalig.

Naarmate IS/ISIL/ISIS haar terreurcampagne in 2013-2014 opdreef, namen ook de veiligheidsmaatregelen in Najaf toe. Ook hier bleven directe confrontaties tussen militanten van IS/ISIL/ISIS en het Iraakse leger uit. Er doen zich in de provincie Najaf voorts nauwelijks geweldfeiten voor. Het geweld dat er voorkomt concentreert zich hoofdzakelijk in de stad Najaf. Het aantal burgerslachtoffers dat hierbij te betreuren valt, is beperkt.

Tot slot dient opgemerkt te worden dat de provincies Wassit, Qadisiya, Missan, Thi-Qar en al-Muthanna grotendeels gespaard blijven bij het etno-sektarisch conflict dat Irak teistert. De sporadische, hoofdzakelijk kleinschalige, terreuraanslagen die in deze provincies plaatsvinden, zijn doorgaans gesitueerd in de steden Kut (Wassit) en Nasseriyah (Thi-Qar). Het aantal burgerslachtoffers is er beperkt gebleven. Het offensief dat IS/ISIL/ISIS in de zomer van 2014 inzette, bereikte voornoemde provincies niet.

De Commissaris-generaal beschikt over een zekere appreciatiemarge en is gezien hogervermelde vaststellingen en na grondige analyse van de beschikbare informatie tot de conclusie gekomen dat er voor burgers in de zuidelijke provincies Basra, Kerbala, Najaf, Wassit, Qadisiya, Missan, Thi-Qar en al-Muthanna thans geen reëel risico bestaat om het slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging van hun leven of hun persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict. Actueel is er voor burgers in Zuid-Irak aldus geen reëel risico op ernstige schade in de zin van art. 48/4, §2, c van de Vreemdelingenwet.

Gelet op voorgaande, brengt u geen nieuwe elementen aan die de kans aanzienlijk groter maken dat u voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt. Evenmin beschikt het CGVS over dergelijke elementen.

Bij gebrek aan nieuwe elementen die de kans aanzienlijk groter maken dat de asielzoeker voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt, moet de commissaris-generaal, in overeenstemming met artikel 57/6/2, eerste lid van de Vreemdelingenwet, op een met redenen omklede wijze oordelen of een terugkeerbesluit niet leidt tot direct of indirect refoulement.

Het CGVS merkt hierbij op dat het in het kader van de haar op grond van de Vreemdelingenwet toegekende bevoegdheid uitsluitend uitspraak doet over de erkenning van de hoedanigheid van vluchteling of over de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus. Bij het beoordelen of een verwijderingsmaatregel naar uw land van herkomst een schending uitmaakt van het non-refoulementbeginsel is de bevoegdheid van het CGVS bijgevolg beperkt tot een onderzoek van de elementen die verband houden met de criteria bepaald in de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet. Uit het geheel van bovenstaande vaststellingen blijkt dat er geen nieuwe elementen aan de orde zijn of door u zijn voorgelegd, die de kans aanzienlijk groter maken dat u voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt.

Rekening houdend met alle relevante feiten in verband met uw land van herkomst, met alle door u afgelegde verklaringen en de door u overgelegde stukken dient besloten te worden dat er actueel geen elementen voorhanden zijn die er op wijzen dat een terugkeerbesluit naar uw land van herkomst een schending uitmaakt van het non-refoulementbeginsel.

Wat de eventuele elementen betreft die geen verband houden met de criteria bepaald in de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet, dient opgemerkt te worden dat het CGVS niet bevoegd is om na te gaan of deze elementen doen blijken dat er ernstige en zwaarwichtige gronden aanwezig zijn om aan te nemen dat u in het land waarnaar u zal worden teruggeleid, een ernstig en reëel risico loopt te worden blootgesteld aan een onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing. Deze bevoegdheid behoort toe aan de Dienst Vreemdelingenzaken die de taak heeft om de verenigbaarheid van een mogelijke verwijderingsmaatregel met het non-refoulementbeginsel te onderzoeken. Bijgevolg is het CGVS niet in staat te oordelen of een terugkeerbesluit niet leidt tot direct of indirect refoulement.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat uw asielaanvraag niet in overweging kan worden genomen in de zin van artikel 57/6/2 van de Vreemdelingenwet.

Uw aandacht wordt gevestigd op het feit dat tegen deze beslissing een schorsend beroep kan worden ingediend overeenkomstig artikel 39/70, 1e lid van de Vreemdelingenwet.

Dit beroep dient te worden ingediend binnen een termijn van 15 dagen na de kennisgeving van de beslissing overeenkomstig artikel 39/57, § 1, 2e lid, 3° van de Vreemdelingenwet.

1.2. Stukken

Verzoeker voegt bij zijn verzoekschrift twee documenten die ter terechtzitting in origineel worden neergelegd.

2. Over de ontvankelijkheid

2.1. Verwerende partij werpt de exceptie van onontvankelijkheid. Met verwijzing naar artikel 39/57, §1 en artikel 39/57, §2, 2° van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de vreemdelingenwet) stelt verwerende partij terecht dat het beroep dient te worden ingesteld binnen de vijftien dagen na de kennisgeving van de beslissing waartegen het is gericht, indien het beroep gericht is tegen de in artikel 57/6/1, eerste lid van de vreemdelingenwet bedoelde beslissing tot niet-inoverwegingneming.

Echter de commissaris-generaal kan niet gevolgd worden waar wordt gesteld: *“Te dezen werd de brief die de bestreden beslissing bevat op vrijdag 31 oktober 2014 overhandigd aan de postdiensten. Woensdag 5 november 2014 is als derde werkdag derhalve de dag van de kennisgeving en de eerste dag van de beroepstermijn, zodat woensdag 19 november 2014 de vervalddag is”.*

2.2. Immers de commissaris-generaal heeft de bestreden beslissing niet betekend aan de gekozen woonplaats van verzoekende partij zoals meegedeeld door zijn raadsman in diens schrijven van 2 september 2014 die aan verzoekende partij werd meegegeven bij het indienen van zijn nieuwe

asielaanvraag. Verzoekende partij heeft woonplaatskeuze gedaan op het kantoor van zijn advocaat Kalverhagestraat 8a, 9090 Melle.

2.3. Verzoekende partij heeft zich uit bezorgdheid voor het uitblijven van een beslissing zelf gemeld bij het CGVS op 5 november 2014. Verzoeker heeft op woensdag 5 november de bestreden beslissing voor ontvangst getekend op het CGVS. De bestreden beslissing is dus pas op 5 november 2014 rechtsgeldig betekend zodat de beroepstermijn niet eerder kon lopen.

Aldus is 6 november de eerste nuttige dag zodat 20 november 2014 de vervaldag is. Het verzoekschrift ingediend op 20 november 2014 is aldus ontvankelijk *ratione temporis*.

3. Over de gegrondheid van het beroep

3.1. Verzoeker beroept zich in een enig middel op de *“SCHENDING VAN HET RECHT VAN VERDEDIGING DOOR EEN GEBREK, ONDUIDELIJKHEID EN DUBBELZINNIGHEID IN DE MOTIVERING VAN DE BESLISSING evenals verzoek tot het opnieuw onderzoeken van de aanvraag en schending van artikel 48/3 en 48/4 VW”*.

3.2. De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) oefent in onderhavig beroep inzake de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, een bevoegdheid uit van volheid van rechtsmacht, die inhoudt dat hij het geschil in zijn geheel uitsluitend op basis van het rechtsplegingdossier en toelaatbare nieuwe gegevens aan een nieuw onderzoek onderwerpt en als administratieve rechter in laatste aanleg uitspraak doet over de grond van het geschil (Wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St. Kamer 2005-2006, nr. 2479/001, 95*). Aldus treedt de Raad niet louter op als annulatierechter. Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund (RvS 30 oktober 2008, nr. 187.504).

3.3. Verzoeker herhaalt opnieuw zijn asielmotieven, hij legt nieuwe stukken neer en hij verwijst naar de situatie in Irak. Hij stelt dat hij op 14 mei 2014 een nieuwe asielaanvraag indiende *“teneinde internationale bescherming te bekommen. Verzoeker had vernomen –terecht – dat er in bepaalde gevallen opnieuw subsidiaire bescherming kon bekommen worden. Bovendien kon verzoeker via de internationale media horen dat in zijn land opnieuw in staat van oorlog is. Door de plotse opkomst en opmars van ISIS is er opnieuw een zeer acute dreiging. Verzoeker wenst deze elementen voor te leggen aan het CGVS maar kreeg hiertoe geen enkele kans”*. Ter terechtzitting wordt nog toegevoegd door verzoekers raadsman dat de situatie in Irak inmiddels nog verslechterd is en de opkomst van ISIS ook op het hele land invloed heeft.

3.4. Krachtens artikel 39/2, § 1, tweede lid van de vreemdelingenwet kan de Raad *“de bestreden beslissing vernietigen hetzij omdat aan de bestreden beslissing een substantiële onregelmatigheid kleeft die door de Raad niet kan worden hersteld, hetzij omdat essentiële elementen ontbreken die inhouden dat de Raad niet kan komen tot de in 1° bedoelde bevestiging of hervorming zonder aanvullende onderzoeksmaatregelen hiertoe te moeten bevelen”*.

3.5. Gelet op de vaststelling dat geen recente informatie in het administratief dossier werd toegevoegd over de gevolgen van de opkomst van ISIS in Irak, meent de Raad dat essentiële elementen ontbreken die inhouden dat hij niet kan komen tot de in 1° bedoelde bevestiging of hervorming zonder aanvullende onderzoeksmaatregelen te moeten bevelen, zodat de bestreden beslissing overeenkomstig artikel 39/2, § 1, 2° moet worden vernietigd.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De beslissing genomen door de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen op 31 oktober 2014 wordt vernietigd.

Artikel 2

De zaak wordt teruggezonden naar de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op tweeëntwintig december tweeduizend veertien door:

mevr. K. DECLERCK,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. K. VERHEYDEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERHEYDEN

K. DECLERCK